

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. Плевен, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венелин Д. Николаев

при участието на секретаря ВАЛЯ Х. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от Венелин Д. Николаев Административно наказателно дело № 20234430200186 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

С наказателно постановление № 81/20.12.2022г. на *** на *** Плевен на „***“, *** със седалище и адрес на управление: *** представлявано от управителя К. Х. Т. на основание чл.21, т.3 от Наредба №32/2016г. на *** съвет гр. Плевен за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на *** Плевен е наложено административно наказание - имуществена санкция - в размер на 500, 00/петстотин/ лева за нарушение по чл.7, ал.3 от Наредба №32/2016г. на *** съвет гр. Плевен.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление. Счита се, че същото е издадено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Сочи се, че нито в акта нито в наказателното постановление са посочени достатъчно конкретно обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и описанието на нарушението. Подчертава се, че АУАН не отговаря на изискванията, свързани с необходимите му реквизити – чл.42, т.4 от ЗАНН, както и наказателното постановление неотговаря на изискванията, заложиени в чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Твърди се, че не е ясно посочено изпълнителното

деяние, времето на извършване на нарушението, както и обстоятелствата, при което е извършено. Посочва се, че производството е опорочено още от самото му начало, тъй като процесния АУАН е съставен на дата, различна от тази, посочена в поканата, тъй като в поканата е указано - представител на ВиК Плевен да се яви в седемдневен срок от получаването ѝ. АУАН обаче е съставен на различна дата извън този седемдневен срок, за която дата дружеството не е било нарочно поканено, което представлява грубо погазване на процесуалните правила, уредени в ЗАНН и е самостоятелно основание за уважаване на жалбата. Развиват се съображения, че в наказателното постановление е дописана фактическата обстановка по казуса, с което е направен опит да се санира акта, чрез подробно описание на нарушението, но всъщност допълването на факти за пръв път в наказателното постановление, безспорно представлява процесуално нарушение на правилата и то от кръга на съществените, тъй като по тези ново- въведени факти, жалбоподателят не е имал възможност да се защити. В заключение се прави искане да се отмени наказателното постановление. Претендират се разноски.

Ответникът в съдебното производство се представлява от юрк. Златна Златева, която е изразява становище, че жалбата е неоснователна и необоснована. Твърди, че издаденото наказателното постановление е със съдържание, съответстващо на ЗАНН и е издадено от компетентен орган, при спазване на административните процедури, поради което следва да се потвърди.

Съобразявайки събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Акт за установяване на административно нарушение № *** е съставен на 13.10.2022г. от ***. Й. П. П. на длъжност *** в „СК“ при *** Плевен против „***“, *** със седалище и адрес на управление: гр. Плевен, ул.***, представлявано от управителя К. Х. Т. за това, че:

1. При възстановяване на възникнала авария на водопровод на ***, не е заплатена гаранционна сума дължима на основание чл.9, ал. 3 от Наредба № 32 за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на *** Плевен;

2. Не е възстановена настилка от 3 m² в 10 - дневен срок от извършване на аварийния ремонт, определен с чл. 7, ал. 3 от Наредбата;

Горното е установено от извършена проверка на 26.09.2022 год., от длъжностни лица от отдел *** при *** Плевен, за която е съставен констативен протокол, с което е са нарушени: чл.7, ал.1, ал. 3 и чл. 9, ал. 3 от Наредба № 32 за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на *** Плевен.

АКТ № ***.10.2022г. е съставен на основание чл.41, ал.2 от ЗАНН в отсъствие на нарушителя. До юридическото лице - нарушител била изпратена Покана за съставяне и подписване на АУАН № ***/13.10.2022 г. с рег.№ТСУ 26-2725-100/30.09.2022г./л.16 от делото/, получена на 03.10.2022г. от лицето ***, видно от известие за доставяне /л.17 от делото/.

АУАН с горепосочения номер е изпратен до нарушителя на 14.10.2022г., видно от писмо с изх. № ТСУ-26-2725-100 /л.20 от делото/ и е връчен на 17.10.2022г. на лицето *** видно от известие за доставяне/ л.21 от делото/.

*** е депозирало писмено възражение с изх.№2802/21.10.2022г. /л.22-23 от делото/ в законоустановения 7- дневен срок от връчването на АУАН. АНО е намерил, че изложените от дружеството възражения са неоснователни и не намират потвърждение при извършената административна процедура.

Въз основа на АУАН, след като съобразил материалите по административно наказателната преписка и без да съобрази постъпилото възражение било издадено обжалваното **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 81/20.12.2022г. от *** на *** Плевен, с което на ***5, представлявано от управителя на дружеството ***, К. Х. Т. на основание чл.21, т.3 от Наредба №32/2016г. на *** съвет гр. Плевен за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на *** Плевен е наложено административно наказание - имуществена санкция - в размер на 500, 00/петстотин/ лева, за това, че при извършена на 26.09.2022 г. проверка относно ремонтни работи на водопроводната мрежа на територията на гр.Плевен, компетентни длъжностни лица от общинската администрация са установили, че ** е извършило отстраняване на авария в гр.Плевен, ***, чрез разкопаване на пъхната настилка на горепосочения адрес. Установено било, че засегнатата от него пътна инфраструктура с площ от 3 м2 не е възстановена в състоянието, в което е била преди ремонта, с което „ВиК“

ООД е нарушил разпоредбите на чл.7, ал.3 от Наредба № 32/2016г. на ОбС - Плевен за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на *** Плевен - „ След приключване на аварийния ремонт засегнатите от него *** пътища и улици, пътна инфраструктура и озеленени площи се възстановяват в срок от 10 (десет) дни от лицата, извършили аварийния ремонт до състояние, съответстващо на това преди извършването на ремонта”.

Нарушението било извършено на 26.09.2022 г. в гр.Плевен, *** Възникналата авария е била отстранена на 05.07.2022г., съгласно Уведомление, изготвено от „ВиК“ ***. Пътната настилка е следвало да бъде възстановена в 10-дневен срок, т.е. до 15.07.2022г. вкл. Считано от тази дата е налице бездействие на дружеството извършило ремонта да изпълни задължението по чл.7, ал.3 от Наредбата, продължило включително до датата на извършената проверка - 26.09.2022 г.

Направените констатации били отразени в Констативен протокол от 26.09.2022г., съставен от ***. В. Г. в качеството му на Началник отдел *** при *** Плевен и ***. Й. П. на длъжност *** *** при *** Плевен.

По реда на чл.58 от ЗАНН, наказващият орган е отправил Предложение №ТСУ 26-2725- 93/28.11.2022г. за сключване на споразумение, получено от ** на 30.11.2022г., но такова не било постигнато.

От показанията на свидетелката Й. П. П. – *** в отдел *** в *** Плевене се установява, че в средата на месец август в *** Плевен е постъпила справка за извършена авария на ВиК мрежата. В края на месец септември служители в отдел *** в *** Плевен, извършили проверка дали е възстановена настилка, съгласно изискванията на Наредба №2 на *** съвет Плевен до състояние, което е било преди извършване на аварията.Било установено, че пътната настилка не е възстановена. Заявява, че нарушителят е бил известен към момента на съставяне на АУАН, но не е бил потърсен, а се е преминало към съставяне на АУАН в негово отсъствие след изпращане на покана. Показанията на св. П. се подкрепят от показанията на ** В. Б. Г. присъствал при установяване на нарушението и при съставянето на акта.

При цялостна проверка на законосъобразността на издаденото НП съдът установи, че актът за установяване на нарушение е съставен при нарушение на установената в ЗАНН процедура. Безспорно е, че същият е съставен в отсъствие на представляващия дружеството, определено като нарушител.

Процедурата по съставяне и предявяване на АУАН е строго регламентирана в ЗАНН, съгласно чл. 40 и чл. 43 от ЗАНН. На първо място това означава, че Актът за установяване на административното нарушение, съобразно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, се съставя в присъствието на нарушителя и

свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, какъвто се явява и настоящият случай. Ал. 2 на същият текст от ЗАНН, посочва възможността за съставяне на АУАН в отсъствието на нарушителя- Когато той е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта.

От събраните по делото доказателства категорично се установи факта, че в конкретния случай се касае за нарушение на императивната разпоредба на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и неизпълнение и нарушение също на императивната разпоредба на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, касаеща съставяне на АУАН в отсъствието на нарушителя. Категорично беше установено също така, че актосъставителят, не е изпълнил задължението си съобразно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 и 2 от ЗАНН, като жалбоподателят не е бил нито потърсен на известният за актосъставителя постоянен адрес, нито е бил надлежно поканен за съставяне на АУАН.

Поканата за съставянето на АУАН е връчена на ненадлежно лице, доколкото няма данни по административната преписка, лицето ***, да е надлежно упълномощена да представлява търговското дружество в производството по реализирането на административно наказателната му отговорност.

При липса на специални правила за връчване на книжа на юридически лица в административно-наказателния процес, на основание чл. 84 ЗАНН приложение следва да намерят правилата уредени в чл. 180, ал.5 НПК, съгласно който на учреждение или юридическо лице връчването става срещу подпис на длъжностно лице, натоварено да поема книжата. Действително поканата е получена на 03.10.2022 год., за което е положен и съответния подпис. Липсва обаче отбелязване, какво е длъжностното качество на лицето *** при адресата на пратката и било ли е натоварено да получава книжа. В тежест на въззивника е да докаже законосъобразността на процедурата по ЗАНН за налагането на административното наказание

Гореизложеното налага извод за нередовно връчване на тази покана. Според настоящия състав пропуските при оформяне на връчването не биха могли да бъдат санирани в хода на съдебното следствие с евентуално събиране на гласни доказателствени средства /разпит на лицето, което е извършило връчването/, доколкото в чл. 180, ал.7 изрично е

предвидена писмена форма за действителност на удостоверяванията във връзка с връчването. В този случай изискването за писмено отразяване имената на получило лице, връзката му с адресата и задължението да предаде пратката не е самоцелно, а е една гаранция за истинността на отбелязванията с оглед наказателната отговорност за невярно документиране по чл. 313 НК

Налице е изрична норма /чл.43 от ЗАНН/, която регламентира процедурата по връчването на АУАН, същият се предявява на нарушителя - ал.1, а ако е съставен в негово отсъствие, се изпраща на съответната служба, а ако няма такава на общинска администрация за предявяване и връчване – ал.4.

В нито един момент от производството не се доказва надлежното упълномощаване на лицето Ралица Шарбанова да представлява „ВиК” *** пред *** – гр. Плевен, във връзка с извършваната проверка и изричното упълномощаване да получава АУАН и издадените наказателно постановления.

В този смисъл не е в тежест на районният съд и негово задължение да събира такива доказателства, а в тежест на наказващият орган е ангажира доказателства за законосъобразното проведеното административно наказателно производство

Спазването на тези императивни законови изисквания, касаещи удостоверителния акт, с който се слага началото на административно-наказателното производство, гарантира неговият процесуален стабилитет, а неспазването им, каквито се установиха в настоящия казус, съществено нарушение на процесуалните правила в производството по установяване на административните нарушения, респективно, по тяхното санкциониране, водят до нарушаване правото на защита на страна в този процес и отменянето на атакуван административен акт, без дължимо произнасяне по същество на посоченото в него нарушение.

Административно-наказателното производство се образува със съставянето на акт за установяване на извършеното административно нарушение. Той има установителна, сезираща и обвинителна функция.

С него се установяват фактите, елемент от състава на нарушението, повдига се обвинение срещу извършителя и се сезира административно-

наказващия орган за налагане на административно наказание. При това положение, за да бъде гарантирано правото на защита на лицето срещу което е съставен АУАН, то трябва да бъде запознато с фактите, които са му вменени във вина и с правната норма, която въздига осъществяването им в административно нарушение. На следващо място, съдържанието на наказателното постановление, следва да отговоря на изискванията на чл.57 от ЗАНН, които са определени в посочената правна норма по императивен начин. Съгласно чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН то трябва да включва описание на нарушението, да са посочени датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено и да са посочени доказателствата, които го потвърждават, а чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН въвежда изискването за посочване на законните разпоредби, които са били нарушени виновно. Същевременно, решавайки въпросите по чл.53 от ЗАНН, релевантни за реализиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя, административнонаказващият орган е ограничен в рамките на фактическото и правното обвинение формулирано в акта. Недопустимо е обвинението да излиза извън тези рамки.

Описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, съгласно чл.42, т.4 от ЗАНН, следва да се съдържат и в АУАН, за да може нарушителят да има възможност да разбере точно какво административно нарушение му се вменява, че е извършил. Разпоредбата на чл.42 от ЗАНН е безусловно императивна, тъй като осигурява правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем.

Съгласно посочената за нарушена норма на чл.7, ал. 3 Наредба № 32/2016г. на ОбС - Плевен за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на *** Плевен „След приключване на аварийния ремонт засегнатите от него *** пътища и улици, пътна инфраструктура и озеленени площи се възстановяват в срок от 10 (десет) дни от лицата, извършили аварийния ремонт до състояние, съответстващо на това преди извършването на ремонта. Ако възстановяването е невъзможно поради обективни причини, лицата, извършили прокопаването, възстановяват

повредите по пътното платно и тротоарите, за да осигурят проходимостта им. Качеството на извършените възстановителни работи се удостоверява с протокол, съставен от длъжностно лице, определено от *** на *** Плевен“. Както се изложи по-горе административно наказателната отговорност на дружеството е ангажирана затова, че не е възстановена настилка от 3 m² в 10 - дневен срок от извършване на аварийния ремонт, определен с чл. 7, ал. 3 от Наредбата.

В конкретния случай описаните в Акт № 122/13.06.2018 г. факти и обстоятелства не изпълват състава на сочената за нарушена разпоредба. В АУАН е посочена само датата на извършване на проверката, но липсват както датата на извършване на нарушението така и почти всички обективни признаци от състава на нарушението. Това го опорочава, тъй като се нарушава законово изискване за наличие на съществен реквизит, възпрепятства лицето, срещу което актът е съставен да упражни правото си да възрази, като същевременно затруднява административнонаказващият орган при постановяване на наказателно постановление, а съда – при постановяване на решение по жалба на наказаното лице

Горното процесуално нарушение не е от категорията на тези, които могат да се преодолеят по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН, тъй като е съществено и не би могло да се санира в последващ стадий на административнонаказателното производство. Съгласно чл.42, т.4 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от с.з., както в акта, така и в НП следва да бъдат посочени обстоятелствата, при което е извършено нарушението. В този смисъл, необходимо е да е налице правно единство не само между правната квалификация на деянията, но и между текстовото описание на нарушението в АУАН и НП. С оглед на това, решавайки въпросите по чл.53 от ЗАНН, релевантни за реализиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя, АНО е ограничен в рамките на фактическото и правното обвинение, формулирано в акта и е недопустимо обвинението да излиза извън тези рамки. АНО е следвало да изпълни задължението си по чл.52, ал.4 от ЗАНН и преди да се произнесе по преписката е следвало да провери акта за неговата законосъобразност и обоснованост и да го върне на актосъставителя.

Вместо да стори това, недопустимо и в противоречие с всякакви процесуални норми и правила, в опит да допълни и прецизира обвинението, административнонаказващият орган е включил нови факти и обстоятелства в наказателното постановление, а именно: При извършена на 26.09.2022 г. проверка относно ремонтни работи на водопроводната мрежа на територията на гр.Плевен, компетентни длъжностни лица от общинската администрация

са установили, че ** е извършило отстраняване на авария в гр.Плевен, ***, чрез разкопаване на пъхната настилка на горепосочения адрес. Установено било, че засегнатата от него пътна инфраструктура с площ от 3 м² не е възстановена в състоянието, в което е била преди ремонта, с което „ВиК“ ООД е нарушил разпоредбите на чл.7, ал.3 от Наредба № 32/2016г. на ОбС - Плевен за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на *** Плевен - „ След приключване на аварийния ремонт засегнатите от него *** пътища и улици, пътна инфраструктура и озеленени площи се възстановяват в срок от 10 (десет) дни от лицата, извършили аварийния ремонт до състояние, съответстващо на това преди извършването на ремонта”.

Нарушението било извършено на 26.09.2022 г. в гр.Плевен, *** Възникналата авария е била отстранена на 05.07.2022г., съгласно Уведомление, изготвено от ***. Пътната настилка е следвало да бъде възстановена в 10-дневен срок, т.е. до 15.07.2022г. вкл. Считано от тази дата е налице бездействие на дружеството извършило ремонта да изпълни задължението по чл.7, ал.3 от Наредбата, продължило включително до датата на извършената проверка - 26.09.2022 г.

С това, правото на защита на жалбоподателя е силно накърнено, тъй като той е поставен в невъзможност да разбере за какво точно нарушение е привлечен към отговорност и на практика с обжалваното наказателно постановление е наказан за деяние, за което не му е предявено обвинение.

Въобще буди недоумение цялостната дейтелност на общинската администрация по съставяне на АУАН. При безспорно установено нарушение и нарушител, АУАН е следвало да бъде съставен при спазване на процедурата и според изискванията на ЗАНН, така както е сторено с обжалваното наказателното постановление.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав намира за правилни доводите за допуснати съществени нарушения на ЗАНН при издаване на АУАН, които са опорочили и издаването на оспореното НП.

Предвид горното, обжалваното наказателното постановление следва да бъде отменено с оглед допуснатите съществени процесуални нарушения, неотстраними в съдебната фаза на процеса.

При този изход на делото и на основание чл. 63д от ЗАНН (изм. ДВ бр. 94 от 2019 г., в сила от 29.11.2019 г.), след като установи незаконосъобразността на обжалваното наказателно постановление, съдът намери искането на защитата за присъждане на разноски по реда на АПК за основателно, поради което същото следва да бъде уважено.

Така претендираните разноси от страна на дружеството-жалбоподателя „ВиК“ ***, с *** в размер на 480 (четиристотин и осемдесет) лева съдът намира за допустима, основателна и доказана по размер. Видно от приложения договор за предоставяне на правни услуги от 16.02.2023 г. и платежно нареждане за кредитен превод от 21.02.2023 г., същите са заплатени напълно и в брой на адвокатско дружество *** и са в размера съответен на посочения в чл. 18, ал. 2 във връзка с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения към Закона за адвокатурата, заявени са и се претендират от защитата в съдебно заседание, поради което и съдът прие претенцията за основателна за посочения размер.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 81/20.12.2022г. на *** на *** Плевен, с което на „***“, *** със седалище и адрес на управление: гр. Плевен, ул.***, представлявано от управителя К. Х. Т. на основание чл.21, т.3 от Наредба №32/2016г. на *** съвет гр. Плевен за изграждане на елементите на техническата инфраструктура на територията на *** Плевен е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 500, 00/петстотин/ лева за нарушение на чл.7, ал.3 от Наредба №32/2016г. на *** съвет гр. Плевен, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА *** Плевен да заплати на „***“, *** със седалище и адрес на управление: гр. Плевен, ул.***, представлявано от управителя К. Х. Т. сумата от на 480 (четиристотин и осемдесет) лева, представляваща възнаграждение за един адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Плевенски регионален административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____